

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 011668 18 Кж 5
Бања Лука, 14.06.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као председника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Д.М., због продуженог кривичног дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката С.Т. из Бања Луке, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 011668 17 Квл од 22.05.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 14.06.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђеног Д.М., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 011668 17 Квл од 22.05.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 011668 17 Квл од 22.05.2018. године, одбачен је захтјев браниоца осуђеног Д.М. за понављање кривичног поступка, завршеног правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 011668 14 К 2 од 12.06.2014. године, којом је осуђен на казну затвора од 15 (петнаест) година за продужено кривично дјело полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 2. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 49/03, са измјенама, надаље у тексту: КЗ РС).

Против наведеног рјешења жалбу је благовремено изјавио бранилац осуђеног С.Т. адвокат из Б.Л., без навођења жалбених основа, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи тако што ће се дозволити понављање наведеног кривичног поступка.

Разматрајући, спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Приговорима садржаним у жалби браниоца осуђеног, се не може оспорити правилност чињеничних утврђења и закључак побијаног рјешења да су чињенице и докази на којима се захтјев заснива и који су били изнесени и у ранијем захтјеву за понављање поступка, нису нови ни подобни да се на основу

њих дозволи понављање кривичног поступка. Разлоге за такав закључак, као мјеродавно образложене и ваљане, овај суд у цјелости прихвата и њихова правилност се изнесеним жалбеним аргументима, не може оспорити.

Наиме, одредбом члана 343 став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС), по којем основу се тражи понављање кривичног поступка, прописано је да се кривични поступак завршен правоснажном пресудом може поновити у корист осуђеног, ако се изнесу нове чињенице или се поднесу нови докази, који и поред дужне пажње и опреза, нису могли бити изнесени на главном претресу, а који су сами за себе или у вези са ранијим доказима, подобни да утичу на ослобађање лица које је било осуђено или на његову осуду по блажем Кривичном закону. Одредбом члана 347. став 1. ЗКП РС је између осталог, прописано да ће суд одбацити захтјев за понављање поступка, ако су чињенице и докази на којима се заснива захтјев већ били изнесени у ранијем захтјеву за понављање поступка, те ако чињенице и докази на којима се захтјев заснива, очигледно нису подобни да се на основу њих дозволи понављање кривичног поступка.

У конкретном случају, осуђени је током поступка негирао извршење предметног кривичног дјела, те је уз остале изведене доказе оптужбе и одбране, проведено и саслушање његове кћерке оштећене И.М., уз помоћ стручног лица из области дјечије психологије и психијатрије (обзиром на њен узраст), те је приликом оцјене вјеродостојности њеног исказа, кориштен и налаз и мишљење вјештака психолошке струке, о чему су у правоснажној пресуди изнесени сви релевантни разлози. Стога у околностима конкретног случаја, првостепени суд правилно утврђује да ручно написана другачија изјава оштећене, не представља нови доказ, подобан да се дозволи понављање овог поступка, која чињеница је била истицана и у ранијем захтјеву за понављање поступка (који је правоснажно одбачен).

Дакле, чињенице и докази на којима се захтјев заснива и који су били изнесени и у ранијем захтјеву за понављање поступка и по оцјени овог суда нису нови ни подобни да утичу на ослобађање осуђеног нити на његову осуду по блажем Кривичном закону.

Стога је жалбу браниоца осуђеног ваљало одбити и одлучити као у изреци овог рјешења, на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић